

Sygn. akt II K 27/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 czerwca 2017 roku

Sąd Rejonowy w Chełmnie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący – SSR Agnieszka Knade - Plaskacz

Protokolant – sekr. sądowy Kamila Skorupska

przy udziale Prokuratora – ---

po rozpoznaniu w dniu 12/06/2017 roku

sprawy:

J. S.

s. W. i Z. z domu P.

ur. (...) w C.

oskarżonego o to, że:

12 stycznia 2017 r. w miejscowości R. kierował motorowerem m-ki K. o nr rej. (...) będąc w stanie nietrzeźwości – I badanie z wynikiem nie mniej niż 1,15 mg/l, II badanie z wynikiem 1,16 mg/l, alkoholu w wydychanym powietrzu,

- tj. o czyn z art. 178 a § 1 k.k.

orzeka:

I. uznaje oskarżonego **J. S.** za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w akcie oskarżenia stanowiącego występki z art. 178a § 1 k.k. z tym ustaleniem, że kierował pojazdem po drodze publicznej nr (...) i za to na podstawie art. 178a § 1 k.k. wymierza mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy ograniczenia wolności polegającej na obowiązk wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin w stosunku miesięcznym,

II. na podstawie art. 43a § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Ofiarom Przestępstw i Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 5.000,- zł (pięć tysięcy złotych),

III. na podstawie art. 42 § 2 k.k. i art. 43 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 4 (czterech) lat,

IV. zwalnia oskarżonego od opłaty sądowej i kosztów postępowania, którymi obciąża Skarb Państwa.

IIK 27/17

UZASADNIENIE.

J. S. został oskarżonego o to, że w dniu 12 stycznia 2017 r. w miejscowości R. kierował motorowerem m-ki K. o nr rej. (...) będąc w stanie nietrzeźwości – I badanie z wynikiem nie mniej niż 1,15 mg/l, II badanie z wynikiem 1,16 mg/l, alkoholu w wydychanym powietrzu, tj. o czyn z art. 178 a § 1 k.k.

Sąd Rejonowy uwzględnił wniosek złożony przez Prokuratora w trybie art. 335 kpk, albowiem w świetle przedłożonych wraz z wnioskiem dowodów nie budziły wątpliwości Sądu zarówno zasadnicza kwestia sprawstwa, jak i okoliczności, które są istotne dla ustaleń o odpowiedzialności karnej oskarżonego, w tym dla właściwej oceny prawnej czynów będących przedmiotem osądu i doboru adekwatnej reakcji karnej, a także merytoryczna zasadność postulowanego przez Prokuratora orzeczenia o karze.

Uznając oskarżonego J. S. za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w akcie oskarżenia stanowiącego występki z art. 178a § 1 k.k. Sąd na podstawie tego przepisu wymierzył mu karę 10 miesięcy ograniczenia wolności polegającej na obowiązku wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym. Przy wymiarze kary po stronie okoliczności łagodzących Sąd miał na uwadze fakt, iż oskarżony nie był dotychczas karany, przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożył w tej sprawie wyjaśnienia. Z drugiej strony Sąd miał na uwadze fakt, iż zarzucane oskarżonemu przestępstwo jest czynem o znacznej społecznej szkodliwości z uwagi na zagrożenie jakie stwarzają w ruchu drogowym osoby nietrzeźwe kierujące pojazdami mechanicznymi. Ponadto wymierzając taką karę Sąd miał na uwadze głównie cel wychowawczego oddziaływania wobec oskarżonego, a w szczególności zaś fakt, iż kara ta spowoduje, iż oskarżony w przyszłości nie dopuści się popełnienia przestępstwa.

Z kolei artykuł 43 a § 2 kk stanowi, że w razie skazania sprawcy za przestępstwo określone w art. 178a § 1 kk sąd orzeka świadczenie pieniężne wymienione w art. 39 pkt. 7 na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości co najmniej 5 000 złotych, do wysokości określonej w § 1 (tj. 60 000 złotych). Sąd orzekł zatem na podstawie tego przepisu wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 5 000 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej uznając rozstrzygnięcie w tym zakresie za słuszne i adekwatne do całokształtu zachowania, którego dopuścił się oskarżony.

Na podstawie art. 42 § 2 k.k. i art. 43 § 1 k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 4 lat. W ocenie Sądu taki zakaz będzie adekwatny do stwarzanego przez J. S. zagrożenia dla innych uczestników ruchu drogowego oraz zrealizuje wymogi wychowawczego oddziaływania na oskarżonego, będąc odpowiednią przestrożą także w jego środowisku i spełni oczekiwania społeczeństwa na adekwatną reakcję wymiaru sprawiedliwości. Nadto 4 letni okres zakazu jest w pełni skorelowany z bardzo wysokim stężeniem alkoholu (1,16 mg/l, alkoholu w wydychanym powietrzu) pod wpływem którego oskarżony prowadził motorower po drodze publicznej.

Mając na uwadze sytuację finansową J. S., w tym fakt, że jest osobą bezrobotną, zarejestrowaną w PUP, jak również to, że musi on uregulować zasądzone świadczenia, Sąd uznał, iż zachodzą przesłanki określone w art. 624 k.p.k. przemawiające za zwolnieniem oskarżonego od ponoszenia kosztów a także uzasadniające odstąpienie od wymierzenia mu opłaty (art. 17 ust. 1 Ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych).

SSR Agnieszka Knade-Plaskacz

27/06/2017